

Moje Kolumbijská Bohyně

Marek Czerný

MOJE
KOLUMBIJSKÁ
BOHYNĚ

Marek Czerný

Láska je stav duše. Něco jiného je, když člověk vzplane poprvé, jinak ji vidí táta a máma s dětmi a jinak staří lidé v takzvaném prázdném bytě. Láska je slovo a slova jsou ošidná.

Karel Kryl

1.

„Ahoj.“

„Ahoj.“

„Jak se máš?“

„Dobře. Jsem moc rád, že jsem tě tu opět potkal. Stýskalo se mi... doufal jsem, že tě opět uvidím.“

„Opravdu?“ Po její tváři se rozhostil roztomilý úsměv. Podívala se na mě svýma velkýma očima.

„Opravdu. Přísahám. Musel jsem na tebe myslet. Co ty? Jak se máš?“

„U mě vše v pořádku. Taky jsi mi chyběl.“

„Vypadáš úžasně. Moc ti to sluší.“

„Opravdu?“ skromně se uchechtla. Líbil se mi ten zvuk. Opět ten roztomilý úsměv.

„Strašně po tobě toužím.“

„Co máš na mysli?“ Laškovně na mě mrkne.

„Můžu si tě vzít do soukromé show?“

„Pojď. Já tě taky chci. Potřebuji to.“

Přepnuli jsme se do soukromého módu. Teď jsme byli sami dva.

Přitáhla si počítač blíž k sobě. Usmála se na mě do kamery.

„Můžu tě vidět? Hrozně bych tě chtěla vidět.“

Styděl jsem se. Nejsem spokojený se svým tělem a (upřímně) mi taky dělá problémy masturbovat před kamerou.

„Možná na chvílku... na závěr. Promiň.“

„To je v pohodě, ale moc bych tě chtěla vidět... na co bys tedy měl chuť? Jsme tu teď sami dva... co bys se mnou dělal?“

Odeslal jsem peníze a její interaktivní robertek (tzv. Lush) se aktivoval. Ozvalo se cinknutí a viděl jsem, jak jí projela vlna rozkoše. Zavřela oči a kousla se do rtu. Její velká ňadra se lehce zhoupala.

„Chtěl bych tě celou olízat jako sladkou zmrzlinu. Líbat tvé tělo. Centimetr po centimetru. Uctívat tě, má bohyně.“

Hladila se po těle, svoje dlouhé hnědé vlasy si shrnula dozadu a nabídla mi úchvatný pohled do svého bohatého výstřihu.

„Pojď si pro mě. Líbí se ti moje prsa?“ svůdně našpulila rty. „Chtěla bych na sobě cítit tvé ruce. Tvé polibky. Tvůj horký dech.“ Sundala si podprsenku a nechala vyklouznout svá úchvatná ňadra. Její nádherné bradavky mi (opět) vyrazily dech. Mezitím jsem už měl sundané kalhoty a masturboval jsem...

„Chci se tě dotýkat. Hladit tvé dokonalé tělo. Tvoje prsa jsou úžasná. Chtěl bych je hladit, líbat, cucat je, pohrávat si jazykem s tvýma bradavkama.“ Odeslal jsem další peníze. Další cinknutí. Lehce zasténala. Otočila se a vystrčila na mě svůj zadek v tangách... zbožňuju její zadek. Pěkně baculatý, kulatý. „Vzal by sis mě zezadu? Naplácal bys mi?“

„Cokoliv si budeš přát, moje bohyně.“ Další cinknutí. Její zasténání mě vzruší ještě víc. Divoce masturbuji a myslím na to, jak bych se jí chtěl dotýkat. Pošlu ještě větší částku. Tentokrát se neozve jen cinknutí, ale i krátká melodie.

Zasténá ještě více a slastně zavře oči. Lehne si na záda a sundá si kalhotky. Po ruce už má připravený další vibrátor a začne si s ním

přejíždět po klitorisu. Její sladká lasturka je krásně vlhká a slyším, jak moc je vzrušená. Pošlu další peníze a opět uslyším její krásné zasténání. Chci, aby si to užila. Přidávám dál. Ona mezitím rozezvučí svůj vibrátor a přiloží ho... její sténání zesiluje a já už to nevydržím... projede mnou vlna obří rozkoše.

„Moc ti děkuju,“ zhluboka oddechnu, „bylo to báječné, jsi tak úžasná.“ Odloží své robertky a posadí se opět k počítači. „Už jsi hotový?“ „Ano, děkuju.“

„Díky, že jsi přišel. Ukážeš se mi. Prosím.“

„Hádám, že jsem to slíbil... dobře.“

Zapnu kameru. Naše pohledy se střetnou. Překvapením si dá ruce před ústa. „Ahoj,“ zahihňá se. Překonám stud a zamávám: „Ahoj. Moc ti děkuju. Těším se na příště.“ Pošlu jí polibek a uzavírám show. Obrazovka zhasne.

Zavřu oči a nechám v sobě ještě všechno doznít. Oddechnu. Buší mi srdce. Proudí ve mně ještě krása orgasmu, ale v mysli se mi vrací ten moment, kdy jsme se uviděli. Její úsměv. Ty nádherné oči.

2.

Když jsem se přistěhoval do Německa a začal tady pracovat, tak na mě postupně dolehla samota. Jsem tedy spíše introvert a nedělá mi problém trávit čas sám. Ostatně rád čtu knihy, koukám na filmy a seriály, takže se můj životní styl až tak zásadně nezměnil. Bylo to ale přece jen jiné. Po práci jsem si šel nakoupit, a pak jsem přišel domů a byl mezi čtyřmi stěnami. Někdy jsem byl utahaný a hned jsem usnul. Jindy jsem brouzдал po internetu anebo se snažil učit. Začátky byly náročné a já tak měl hodně k učení. Samozřejmě i jazyk, i když jsem do Německa odcházel vybaven dostatečnou znalostí, a tak jsem zapadnul mezi kolegy poměrně rychle. Na druhou stranu, každý den jsem zaslechl nové slovíčko nebo nějakou šikovnou frázi a dělal si poznámky.

Často jsem volal domů a bývalým spolužákům. S nadsázkou o sobě prohlašuji, že mám nejlepší přehled o našem ročníku, protože jsem každý druhý večer někomu volal a vyzvídal, jak se má a co je v Česku nového. Postupně ale spolužákům přibývala práce, zakládali rodiny, anebo jsem jim prostě nescházel. Měsíc po škole jsem úspěšně udržoval pravidelný kontakt asi s deseti spolužáky. Teď už to budou tři. Táta se mě občas ptá, jestli se mi někdo ozval. To ale není o tom, jestli mi někdo napíše. Spíš je to o tom, jestli mi dotyčný odpoví na zprávu nebo zvedne telefon...

Neměl jsem přítelkyni, když jsem do Německa odcházel, a po pravdě si nejsem jistý, jestli bych se v tom případě k odchodu vůbec odhodlal. Bylo to sice něco, co jsem plánoval už od maturity, ale v posledním roce před státnicemi moje přesvědčení spíše sláblo. Nakonec ale moje randění nemělo šťastný konec a já si tedy došel pro diplom prost všech závazků. Žádný vztah. Žádné bydlení, protože jsem byl celou dobu na koleji. Nebyl vlastně důvod neodejít. Nezkusit to. Zkrátka jsem si řekl: „Kdo jiný, když ne já. Kdy jindy, když ne teď.“

V osamělosti jsem pak z Německa psal dívkám, se kterými jsem předtím randil. Některé odpovídaly. Vyzvídal jsem, jak se mají. Co je u nich nového v práci. Kam se za tu dobu posunuly. Randění v Německu bylo z mé strany nijaké. Zkoušel jsem nějaké seznamky a aplikace v mobilu, ale bez výraznějšího úspěchu. V práci panovalo velmi profesionální prostředí a vztahy tam – alespoň oficiálně – příliš nekvetly. Navíc jsem si byl vědom úspěšnosti mých balících technik a s vědomím, jak by mě nějaké faux pas mohlo postavit do nepříjemné pozice, jsem se o nějaké iniciativní kroky v této oblasti ani raději nepokoušel. Ostatně kauza „Me Too“ v té době teprve doznívala.

Onanoval jsem často, ale postupně už mi porno nestačilo. Uchýlil jsem se k sexu po telefonu. Dodnes si vzpomínám, jak jsem roztresenou rukou vytáčel číslo poprvé. Můj penis už byl v pozoru jen při té představě, že ta dáma na fotkách je skutečně na druhé straně aparátu. Jakmile jsem uslyšel její hlas a začala se mě ptát na mé preference, tak jsem nevydržel a můj chtíč se rázem uvolnil. Nejdříve jsem jen mlčel, ale když se mě dotyčná po půl minutě zeptala: „Tak